

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 1685 Πριν ξημερώσει, ο Ρώκριτος με βιάν πολλή μισεύγει
μ' ένα του δούλον, και πολλούς για τότες δε γυρεύγει.
Ο Κύρης πώς επόμεινε κ' η Μάνα του η καημένη,
σήμερο ας το λογιάσουσιν, οπού'ναι πονεμένοι·
κι οπού'χει τέκνο σπλαχνικόν, και θέ' να του μακρύνει,
1690 ας τον λογιάσει τον καημόν οπού'χασι κ' εκείνοι.
Το Φίλον του επαράδωκε στη Μάναν κ' εις τον Κύρην·
στο πράμα του τον ήφηκεν αφέντη, νοικοκύρην.

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

- Και λέγει· «Αν φέρουν οι Καιροί, που'ναι στο ζύγι απάνω,
και τελειωθούν οι χρόνοι μου στα ξένα, κι αποθάνω,
1695 βάλετε στο ποδάρι μου, να'ναι στη συντροφιά σας,
το Φίλο, να τον έχετε θάρρος στα γερατειά σας.»

ΠΟΙΗΤΗΣ

- Τούτα τα λόγια στους γονιούς τα δάκρυα-ν επληθύνα',
και πλιά δριμιά και πλιά πρικιά εκλάψαν μετά κείνα.
Κ' επει κ' η Μοίρα το'θελε ζώντα να τον-ε κλαίσι,
1700 εγονάτισασιν κ' οι δυό, χίλιες ευχές του λέσι.
Χάμαι εφιλούσανε τη γην, τον Ουρανό εθωρούσαν,
με λιγωμάρες και δαρμούς τον αποχαιρετούσαν·
«Πότε να σ' ανιμένομε, ποιό μήνα, ποιάν ημέρα;
Πώς να τελειώσου' δίχως σου τα πρικαμένα γέρα;»
1705 Θωρώντας πως ο Κύρης του κ' η Μάνα δεν αρνεύγει,
τα κλάηματα εβαρέθηκε, και το ζιμιό μισεύγει.
Τη Χώραν αποχαιρετά, και το Παλάτι εθώρει,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- πέμπει καληωρίσματα με την καρδιά στην Κόρη.
Στ' άλογο απάνω σαν τυφλός και σα βουβός εγίνη,
1710 τσι σκάλες και δεν τσι πατεί, το χαλινάρι αφήνει.
Μπαίνει εις λαγκάδια και βουνιά, και σε μεγάλα δάση,
παρακαλεί να βγού' θεριά να θέ' να τον-ε φάσι·
να πολεμήσει, για να δει, τί του φυλάγει η Μοίρα,
απείτις και τσ' ολπίδες του άδικα του τσ' επήρα.
1715 Όπου κι αν επορπάτηξεν εκείνην την ημέρα,
ήβγανεν αναστεναμούς που εκαίγαν τον αέρα.
Τα βάσανά του τα πολλά στα δάση τα εδηγάτο,
και το λαγκάδι και βουνί συχνιά του 'πιλογάτο.

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

- Λέγει· «Ουρανέ, ρίξε φωτιά, ο Κόσμος ν' αναλάβει,
1720 κι όλοι ας λαβούν κι όλοι ας καγούν, κ' η Αρετή μη λάβει,
στην άδικην απόφασιν, που εδόθη-ν εις εμένα,
ν' απαρηθώ τον τόπον μου, να πορπατώ στα ξένα.
Άστρον, μην το βαστάξετε, Ήλιε, σημάδι δείξε,
και σ' έτοιου Αφέντη αλύπητου αστροπελέκι ρίξε.
1725 Κι όλοι οι Πλανήτες τ' Ουρανού, την όρεξη ας κινήσουν
ρηγάδω' να ομονοιάσουσι, να τον-ε πολεμήσουν,
ότι να μου αναθυμηθεί, να βαρاناστενάξει,
σπουδαχτικά όπου βρίσκομαι, να πέψει να με κράξει.»

ΠΟΙΗΤΗΣ

- Και πάλι, όντεν εσώπαινε, με την καρδιάν εμίλειε,
1730 κ' ήσκυφτε, με το λογισμόν, την Αρετήν κ' εφίλειε.
Τά'παν και τά εμιλήσασι, παντοτινά θυμάται,
και μόνιος του και μοναχός, σαν πελελός δηγάται.

- 1735 Πολλά πρικοί αναστεναμοί εσμίγασιν ομάδι,
συχνιά βροχούλα εκάμασι, κ' ήβρεχε στο λαγκάδι.
Από τσι τόπους του Ρηγός εβάλθη να μακρύνει,
να βρει άλλα μέρη αδιάβατα, κ' εις κείνα ν' απομείνει.
Κι αγάλια-αγάλια με Καιρόν και μέρες να σιμώνει,
στ' όνομα να κουρφεύγεται, ποιός είναι να το χώνει.
Λόγια με τον πολύν καημόν και λύπηση γεμάτα
- 1740 ήλεγεν ο Ρωτόκριτος πηαίνοντας εις τη στράτα.

- 1745 Στον Πεζοστράτη ας έρθομεν, που ως είδεν τον υ-Γιόν του
κ' εμίσειψε, εσκοτείνιασε το φως των αμματιών του.
Τα παραθύρια εκάρφωσε, τσι πόρτες μανταλώνει,
επόβγαλε τους φίλους του, τους δούλους του ζυγώνει,
και τ' άλογά του επόλυκε, και τα γεράκια αφήνει,
σα να'χε θάψει τον υ-Γιόν κάνει την ώρα κείνη.
Και θεληματική φλακή και σκοτεινή διαλέγει,
κι ουδέ φαητό, μουδέ πιστόν, ουδέ δουλειά γυρεύγει.
Και πλιό δεν είχεν όρεξη να βγει όξω του σπιτιού του,
- 1750 σα Θάνατος του εφάνηκεν ο μισεμός του Γιού του.
Αν είν' κ' οι γνώμες του Κυρού τέτοιας λογής εκάνα',
λογιάσετε ίντά'καμεν η κακομοίρα Μάνα.
Δε θέλει η κακορίζικη πλιό [τ]' άσπρα να φορέσει,
μα θλιφτικά παλιά-παλιά, κι απόκοντα ως τη μέση.
- 1755 Κ' εις του σπιτιού τση τη γωνιά χάμαι στη γη καθίζει,
πότε και λίγο φαητό στανιό τση γεματίζει.

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.